

[C. O. Pedersen.]
andre Folk til, og nu skulde denne Udsmidning, som Ministeren kalder det, høre op.

Jeg kender meget godt den Artikel, som den højtærede Minister citerede her; jeg har den liggende her og kunde have citeret den overfor Ministeren. Men det, som den højtærede Minister nu arbejdede med, var jo Skrivelse Nr. 2; Ministeren glemte den Skrivelse, der var Udgangspunktet, og som han sendte til Sygekassedirektøren. Denne har aabenbart ikke været alt for begejstret for Ministerens Skrivelse; det skønner jeg deraf, at han har sendt hele sin Fremgangsmaade til Konfirmation hos Ministeren bagefter. Og saa kom den Skrivelse, Ministeren læste op her; den kom den 7. Januar. Og hvem der uden specielle Forudsætninger — og derved forstaaer jeg de fleste Sygekassemedlemmer — bliver gjort bekendt med Ministerens første Skrivelse, kan ikke faa andet Indtryk end, at Ministeren nu har villet søge at standse den Revision, vi gennemførte i 1927, med andre Ord, at Ministeren, om han ikke vilde lave et Provisorium, alligevel vilde sabotere denne Lov.

Jeg skal endnu kun gøre en enkelt Bemærkning. Ministeren kom med et stærkt Forsvar for, at Arbejderklassen, ubemidlede Personer af Arbejderklassen, skulde have Adgang til Sygekasserne, uanset, hvorledes deres Forhold i øvrigt er. Jeg kan ikke anerkende, at det er rigtigt; det har jeg sagt før. Og selv om der er nogle og tredive Aars Praksis herfor, er det ikke afgørende for mig; for jeg hævder, at Arbejderklassens Kaar er forandret saa meget i Forhold til andre Klassers Kaar fra 90erne indtil nu, at man overhovedet ingen Sammenligning kan drage.

Arbejderklassen er i Øjeblikket ikke den svagest stillede i vort Land; der er andre, der er svagere stillet. (*Socialministeren* [Steincke]: Saa er de jo ogsaa Medlemmer). Ja, men derfor skal man ikke ved en Lovbestemmelse undtage Arbejderklassen fra at ligestilles med andre Mennesker her i Landet. I det hele taget synes jeg, at man ikke i den sociale Lovgivning skal søge at klassedele Befolkningen. Jeg forstaaer, at man kan indtægtsdele den og sige: Indtægter saa og saa høje skal være Græn-

sen for, om man kan staa i den statsanerkendte Sygekasse eller ikke, og saa kan man diskutere, hvor denne Indtægtsgrænse skal være; det vil altid bero paa et Skøn. Men naar man vil klassedele Befolkningen, som det her er sket, vil jeg ikke være med dertil; jeg anser det for at være fuldkommen forkert. Derfor vil vi fra Venstres Side ogsaa modsætte os det.

Hvad der kan komme ud af det, naar Ministeren og hans Parti lægger Sagen over paa en anden Bov, naar man vil forhandle om Indtægtsgrænser, det skal jeg overhovedet ikke sige noget om i Dag, da der ikke foreligger noget om det nu. Det, der foreligger nu, er at give Arbejderklassen et Privilegium, som den ikke har efter Loven af 1927.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Eftermiddag Kl. 3⁵⁰ med Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 87 af 19. April 1929 om anerkendte Sygekasser.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁵.